

LEUVEN

3000

Gemeentebestuur Leuven

adres: Professor Van Overstraetenplein 1, 3000 Leuven
telefoon: 016/27 20 00
fax: 016/27 29 55
e-mail: milieudienst@leuven.be
url: www.leuven.be

Korte landschapsbeschrijving

Regio:	Dijleland
Deelgemeenten:	Leuven, Heverlee, Kessel-Lo, Wilsele, Wijnmaa
Oppervlakte:	56,63 km ²
Oppervlakteverdeling:	
– Landbouwgronden:	30,69%
– Bossen:	12,95%
– Bebouwde gronden:	51,95%
– Andere:	4,40%

Leuven is gelegen op het raakpunt van drie geologische eenheden: de vlakte van Laag België in het noorden, het Brabants plateau in het zuiden en de Hagelandse heuvels die van het zuidwesten naar het noordoosten verlopen. De Dijlevallei doorkruist het grondgebied van zuid naar noord.

Deze geologische conditie levert een erg verscheiden landschap op. De laagvlakte ten noorden van Leuven is een vlak gebied met talrijke valleigronden en een vochtig karakter. De opeenvolgende Hagelandse heuvelruggen (Roeselberg, Gasthuisberg, Zwanenberg, Kesselberg, Lemingberg, Wijnbergen, Schoolbergen), die dwars op de Dijle georiënteerd zijn, doorkruisen het grondgebied van oost naar west. Deze heuvelruggen zijn vrij steil, variëren in hoogte van 70 tot 100 m en hebben plateauachtige toppen, die hoofdzakelijk bebost zijn. Tussen de verschillende heuvels liggen brede, vochtige depressies. De beboste heuvels en de meer open valleien dringen als groene vingers tot ver in het verstedelijkt areaal door. Het Brabants plateau, ten zuiden van Leuven, is een zacht golvend gebied, gekenmerkt door een open landschap ingesneden door de Dijle en haar bijrivieren. Op de alluviale vlakten van de rivieren na is het plateau bijna overal in cultuur genomen.

3000

De regio Leuven behoort tot het stroomgebied van de Dijle: alle andere beken monden erin uit. Tenslotte heeft de Dijle niet in het minst een belangrijke biologische functie als drager van natuurwaarden.

Belangrijke habitats en landschapstructuren

Het Heverleebos en het noordelijker gelegen Egenhovenbos zijn de meest opvallende natuurlijke structuren van de gemeente. Het Heverleebos bestaat voornamelijk uit naaldhoutaanplanten van Grove den en Corsicaanse den en eiken-haagbeukenbos. Daartussen liggen zure beukenpercelen. Het Egenhovenbos ligt in het alluvium van de Dijle en bestaat hoofdzakelijk uit essen-olmenbos met moerassige hooilandperceeltjes in de rand.

De Abdij van Park ligt in een verstedelijkt gebied aan de rand van Leuven. De site bestaat uit vier voormalige visvijvers met rietkragen, gelegen in het valleitje van de Molenbeek, en 10 ha hoger gelegen akker- en weidegebied ten noorden van de abdijgebouwen. Een langwerpige hooiland langs de Molenbeek en een leibeek die loopt aan de zuidkant van de site en gevoed wordt door zuiver bronwater dragen bij tot de diversiteit van het gebied.

Uitlopers van de Koeheide (Bertem) met waardevolle graslandvegetaties liggen op het grondgebied van de stad Leuven.

Het Lovenarenbroek is gelegen naast het ecocentrum in het Provinciaal Domein. Dit is het laatste relict van het eens uitgestrekt broekgebied. De botanische waarde is een afspiegeling van de vroegere plantenrijkdom van dit gebied. Kalkrijke kwel geeft aanleiding tot het voorkomen van zeldzame planten als Paddenrus, Moerasstreepzaad en Pluimzegge.

In het noorden van de stad Leuven is het Wijgmaalbroek gelegen. Dit reservaat heeft verschillende biotopen zoals raaigras-kamgrasweiden die tamelijk intensief in landbouwgebruik zijn. Opvallend in de zuidelijk gelegen percelen is het nog sporadisch voorkomen (onder de prikkeldraad) van Knolboterbloem, Knolsteenbreek en Pinksterbloem. Verder komen er enkele percelen droge hooilanden voor op het zandig valleitalud met een restvegetatie van droger hooiland: Margriet, Knoopkruid, Biggekruid, Wilde bertram, Veldzuring, Veldlathyrus en in één perceel ook Kleine bevernel. Tegen het valleitalud liggen enkele natte hooilanden. Deze zijn gedeeltelijk door kwel beïnvloed wat te merken valt door de aanwezigheid van Bosbies, Zomprus en Veldrus. Echte koekoeksbloem komt veelvuldig voor. Knolsteenbreek, Engelwortel, Pinksterbloem, Kale jonker, Reukgras, Tweerijige zegge, Kruipend zenegroen, Moerasspirea, Egelboterbloem en Moeraswalstro wijzen op de vochtige relatief schrale toestand van deze graslanden. Een deel van de oorspronkelijk natte weide en hooilanden zijn ingeplant met populier. Afhankelijk van de beschaduwing vinden we matig tot goed ontwikkelde moerasspirearuigten en grote zeggenvegetaties. Naast Moerasspirea vinden we er ook Moesdistel, Kattenstaart, Grote wederik, Dotterbloem, Bosbies, Wolfspoot, Engelwortel, Heelblaadjes, Valeriaan, Berenklaauw en Kale jonker. In de natste delen overheerst Moeraszegge en in de ruigere stukken kunnen Brandnetel en Akkerdistel domineren. In het gebied bevinden zich valleibossen in verschillende mate van ontwikkeling. Vooral aan de westkant, tegen het talud van de Dijle aan, vinden we mooi ontwikkelde bossen (Pikkelbos en Rottenbos) met een rijke voorjaarsflora. Bosanemoon, Slanke sleutelbloem, Gevlekte aronskelk, Speenkruid, Dotterbloem, Gulden boterbloem, Grote muur en enkele Wilde narcissen komen hier voor. De boomlaag wordt gekenmerkt door Zwarte els, Olm, Es en aangeplante populier. Gelderse roos, Aalbes, Framboos, Rode Kornoelje en wilgen maken de struiklaag uit. Een beperkt deel van de vallei is in akkerbeheer. Sporadisch komen hier nog Dauwnetel, Akkermunt en Akkerviooltje voor.